

๒๖
นักเลงสุรา

1 ในกรุงสาวัตถี มีพวกนักเลงสุรายุ่กลุ่มหนึ่ง ที่คอยสร้างความเดือดร้อนให้แก่คนทั้งเมือง วันหนึ่งพวกนักเลงเหล่านี้ได้ปรึกษากันว่า เงินที่จะไปซื้อสุรามาดื่มนั้นหมดแล้ว พวกเราจะไปหาเงินที่ไหนกันดี มีนักเลงคนหนึ่งชื่อว่า กักขะ ได้กล่าวว่า “พวกท่านไม่ต้องเป็นห่วง เรามีอุบายหาเงินซื้อเหล้าอยู่แล้ว”

“ท่านมีอุบายอะไรหรือ”

“พวกเจ้ารู้จักท่านอนาถบิณฑิกเศรษฐีหรือเปล่า”

“รู้จักสิ ท่านเป็นมหาเศรษฐีผู้ใจบุญ ท่านจะให้เราไปขอเงินท่านเศรษฐีมาซื้อเหล้ากินหรือ”

“ไม่ใช่อย่างนั้น ถ้าเราเข้าไปขอเงินท่าน เพื่อมาซื้อสุราดื่ม ท่านคงไม่ให้แน่ แต่ว่าท่านเศรษฐีมีของมีค่ามากมาย มีเครื่องประดับ เช่น แหวนตั้งหลายวง

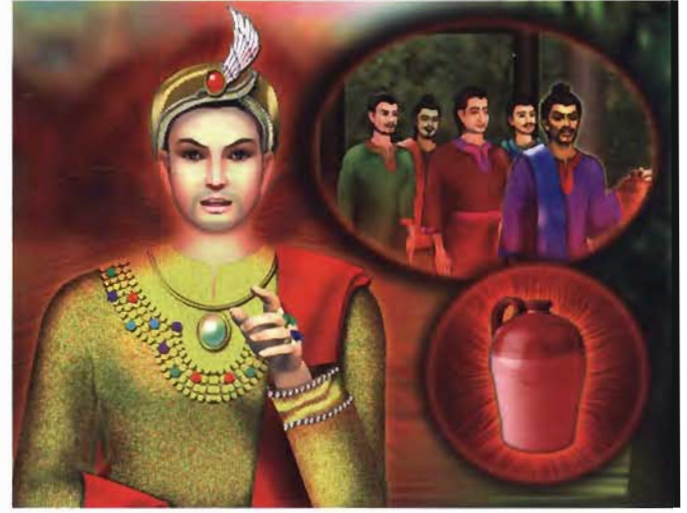

ยังนั่งผ้าราคาแพง แล้วก็ชอบเข้าไปเฝ้าพระราชอาอยู่เป็นประจำ เราจะออกอุบายโดยใส่ยาสลบลงไปในไหสุรา แล้วพากันทำท่าดื่มสุราในขณะที่ท่านเศรษฐีกำลังเดินมา จากนั้นเราก็ได้เชิญชวนท่านเศรษฐีให้มาดื่มด้วย โดยให้ท่านดื่มสุราในไหที่ผสมยาสลบ” ชีเมาก็คิดตื้น ๆ อย่างนี้แหละ “เมื่อท่านเศรษฐีสลบแล้ว พวกเราก็จะถอดของมีค่า รวมทั้งเสื้อผ้าจากตัวท่านเศรษฐี เพื่อเอาไปขายและนำเงินมาซื้อเหล้า”

เมื่อนายกักขพระบอกอุบายของตนแล้ว เพื่อน ๆ นักเลงก็เห็นด้วยกับอุบายนี้ แล้วก็คิดว่า เราจะได้มีเหล้ากินกันอย่างเต็มที่ จากนั้นเหล่านักเลงสุราก็ปฏิบัติตามอุบายที่คิดไว้ โดยนำยาสลบใส่ลงไปในไหสุรา แล้วก็ทำท่ากำลังนั่งดื่มสุราอยู่ข้างทาง เพื่อรอท่านเศรษฐีเดินมา

เมื่อพวกนักเลงสุราเห็นท่านอนาถบิณฑิกเศรษฐีกำลังเดินมา ก็ทำทีเดินเข้าไปหาท่านเศรษฐี แล้วก็เชิญชวนท่านเศรษฐีว่า “ท่านเศรษฐีขอเชิญมาดื่มสุรารสเลิศ

กับพวกเราสักหน่อยเถิด แล้วค่อยไป”

เนื่องจากท่านเศรษฐีเป็นพระโสดาบัน ท่านจะไม่ประพฤติดุสิตเล็ดขาด แม้ท่านเศรษฐีจะไม่คิดดื่มสุรา แต่ท่านสังเกตเห็นความผิดปกติของพวกนักเลงสุรานั้น ท่านจึงเดินเข้าไปหาพวกนักเลงสุราเหล่านั้น แล้วสังเกตดูอาการกิริยา ก็รู้ว่า พวกนี้มีหน้าตาเป็นที่พิรุณ ท่านคิดว่า เจ้าพวกนี้ต้องแอบเอายาสลบใส่ลงในสุราแน่เลย และคงคิดร้ายต่อเรา เพื่อขโมยเครื่องประดับของเรา

ท่านเศรษฐีจึงคิดที่จะสั่งสอนนักเลงเหล่านั้น ให้รู้สำนึก และไล่ไป ท่านจึงกล่าวด้วยเสียงอันดังว่า “เจ้าพวกวายร้าย พวกเจ้าแอบใส่ยาสลบลงในสุราใช้ไหม คิดจะมอมเมาเราด้วยสุรา เพื่อจะปลดทรัพย์ของเรา เอาไปซื้อเหล้ากินใช้หรือเปล่า พวกเจ้าคุยอวดว่า สุรานี้รสดี รสเลิศ แต่ก็ไม่เห็นมีใครยกสุรานี้ขึ้นมาดื่มเลย”

พวกนักเลงสุรารีบแก้ตัวว่า “ไม่ใช่อย่างนั้น เปล่า ท่านเศรษฐี เราไม่ได้ใส่ยาสลบลงในสุราหรอก”

ท่านเศรษฐีว่า “ถ้าอย่างนั้นพวกเจ้าลองดื่มสุรา เหล้านี้ให้เราดูก่อน”

พวกนักเลงสุราเหล้าเหล่านั้นต่างมองหน้ากัน แล้วก็ ไม่ยอมดื่มสุรานั้น อับเฉาเหงาหงอยหงอกไปเลย

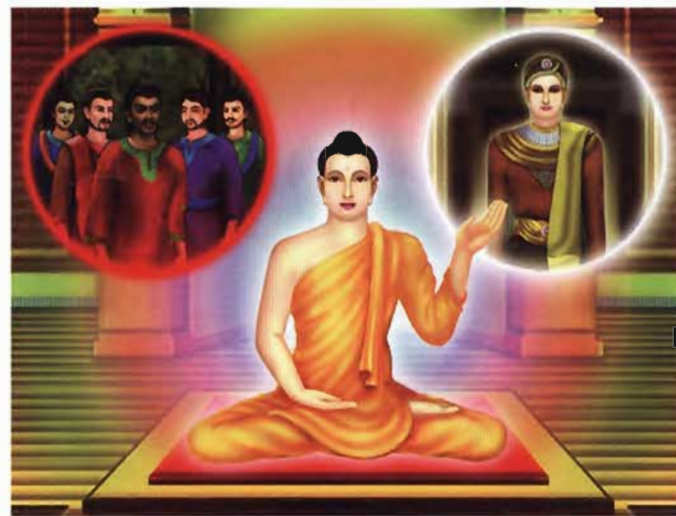
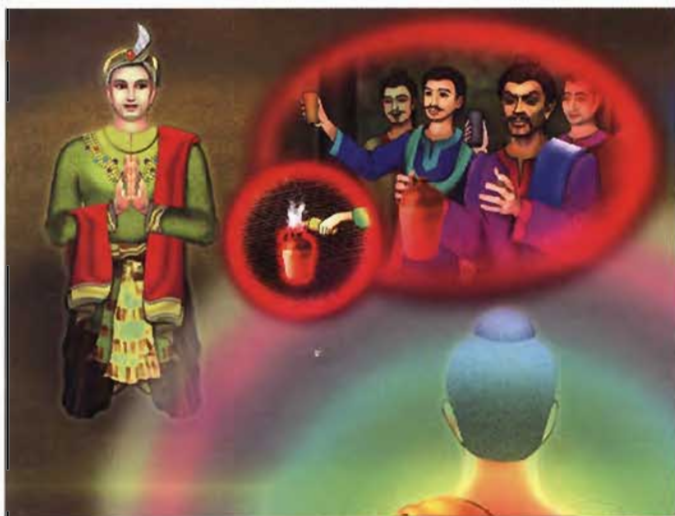
แล้วท่านเศรษฐีก็ตวาดไล่ตะเพิด พวกนักเลงสุรา เหล้าเหล่านั้นต่างก็รีบหนีไป เพราะเกรงกลัวบาปมีท่านเศรษฐี

ท่านอนาถบิณฑิกเศรษฐีจึงเดินทางกลับเรือน

ของตน ท่านมีความคิดว่าต้องนำเรื่องนี้ไปกราบทูลพระ บรมศาสดาให้ทรงทราบ แล้วก็รีบเดินทางไปวัดพระ เชตวัน เพื่อเข้าเฝ้าพระพุทธองค์ จะเห็นว่าทุกเรื่องมัน มีเหตุกับผล

เมื่อท่านเจอเรื่องราวอย่างนี้ ท่านก็อยากจะฟัง เรื่องราวที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นซึ่งท่านคิดว่าต้องมีแน่เลย เมื่อไป ถึงท่านก็ถวายบังคมพระบรมศาสดา แล้วก็นั่ง ณ ที่ควร

ส่วนข้างหนึ่ง จากนั้นท่านก็กราบทูลเรื่องราวทั้งหมดให้
พระพุทธองค์ทรงทราบ

พระบรมศาสดาตรัสกับท่านเศรษฐีว่า “ดูก่อน
ท่านเศรษฐี ไม่ใช่แต่ในบัดนี้เท่านั้น ที่พวกนักเลงสุรา
เหล่านั้น คิดจะหลอกลวงท่าน” ท่านมักจะใช้ประโยชน์
ก็แสดงว่าไม่มีอะไรใหม่ในวัฏฏะ จะมีเหตุการณ์เกิดขึ้น
ซ้ำ ๆ เพราะกิเลสตัวเดิม โลภะ โทสะ โมหะ ที่เข้าไปสิง

จิต ทำให้คิด พุด ทำอย่างนั้น และนรกก็ขุมเต็ม ๆ

“แม้ในกาลก่อนพวกนักเลงสุราก็คิดจะลง
บัณฑิตทั้งหลายเช่นกัน” แล้วก็ป็นธรรมเนียม ท่านอนาถ
บิณฑิกเศรษฐีกราบทูลอาราธนาให้พระพุทธองค์ตรัสเล่า
ให้ฟัง พระองค์จึงทรงนำเรื่องราวในอดีตมาแสดง

ในครั้งอดีตกาล พระเจ้าพรหมทัต ครอง
ราชสมบัติอยู่ ณ กรุงพาราณสี ได้มีเศรษฐีท่านหนึ่ง เป็น

ผู้มีทรัพย์สมบัติมาก ท่านเศรษฐีผู้นี้มักจะไปเข้าเฝ้าพระราชาอยู่เป็นประจำ อยู่มาวันหนึ่งมีพวกนักเลงสุรากลุ่มหนึ่ง คิดจะวางยาสลบท่านเศรษฐี โดยออกอุบายว่า พวกเราจะใส่ยาสลบลงในไหสุรา แล้วก็เชิญชวนให้ท่านเศรษฐีดื่มสุรานี้ เมื่อท่านเศรษฐีสลบไปแล้ว พวกเราก็จะปลดเอาเครื่องประดับของท่านออกไปขาย แล้วก็นำเงินมาซื้อสุราดื่มกันกันต่อ สุรามหาโทษ มันเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นไม่ควรที่จะมีการผลิต การขาย การดื่ม พวกนัก

เลงเหล่านั้นจึงทำที่ว่า กำลังนั่งดื่มสุราอยู่ข้างทาง ที่ท่านเศรษฐีมักจะเดินผ่านบ่อย ๆ

พวกนักเลงสุราก็พากันกล่าวเชิญชวนท่านเศรษฐีว่า ท่านเศรษฐีเชิญท่านแวะดื่มสุรากับพวกเรา ก่อนเถิด พวกเรามีสุรารสเลิศให้ท่านลิ้มลอง ท่านเศรษฐีไม่ดื่มสุราอยู่แล้ว แต่ท่านสังเกตเห็นพิรุณของพวกนักเลงสุรา ท่านจึงคิดว่า เราจะไล่พวกนักเลงสุรานี้ให้หนีไป จึง

กล่าวว่า “พวกเธอทั้งหลาย ถ้าเราต้มสุราไปแล้วไปเข้า
เฝ้าพระราชาจะเป็นการไม่สมควร อย่างไรเสียเราจะไป
เข้าเฝ้าพระราชาก่อน เราจะทำพวกเจ้าใหม่ ให้พวก
เจ้านั่งรออยู่ตรงนี้แหละ”

แล้วท่านเศรษฐีก็เดินทางไปเข้าเฝ้าพระราชา เข้า
เฝ้าเสร็จแล้วท่านเศรษฐีก็เดินทางกลับมาทางเก่า พวกนัก
เลงสุราจึงรีบเข้าไปหาท่านเศรษฐี แล้วก็เชิญชวนให้ท่าน

ต้มสุราอีก ท่านเศรษฐีจึงเดินตามไปที่วงนักเลงสุรานั้น
ท่านสังเกตเห็นว่า สุรายังเต็มไถอยู่เลย จึงกล่าวกับเหล่า
นักเลงสุรานั้นว่า “ทำไมสุรานี้ยังเต็มไถอยู่เหมือนเดิมเลย
พวกเจ้าบอกว่าสุรานี้มีรสเลิศ แต่ทำไมไม่ยอมต้มกันเลย
พวกเจ้าคิดจะวางยาเราใช่ไหม” เพราะกิเลสตัวเดิม และ
วิธีการเดิม แต่หน้าอาจจะไม่เหมือนเดิม

พวกนักเลงสุรากล่าวว่า “เปล่าเลยท่านเศรษฐี

ถ้าอย่างนั้นพวกเจ้าก็ลองตีสุรานี้ให้เราดูหน่อยสิ” พวก
นักเลงก็ได้แต่มองหน้ากันด้วยท่าทางพิรุธ

“พวกเจ้าคงใส่ยาสลบลงในสุรานี้แน่ ๆ เลย จึง
ไม่มีใครกล้าดื่ม” แล้วก็ตวาดนักเลงสุราเหล่านั้นว่า “พวก
เจ้าอย่าทำเช่นนั้นอีก มิฉะนั้นเราจะจับตัวพวกเจ้าไปถวาย
พระราชอาให้ลงทัณฑ์” ได้ผล ต่างก็รีบวิ่งหนีไปเลย แล้ว
ก็ไม่กล้ามาเจอหน้าท่านเศรษฐีอีกเลย

เมื่อพระพุทธรองค์แสดงเรื่องราวจบลง ทรง
ประชุมชาตกว่า พวกนักเลงสุราในครั้งนั้น ได้มาเป็นนัก
เลงสุราในบัดนี้ ช้า ๆ เลย เพิ่งขึ้นจากนรกมาใหม่ ๆ
ส่วนเศรษฐีชาวกรุงพาราณสีในครั้งนั้น ได้มาเป็นเรา
ตถาคตดังนี้แล

